Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 314/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

της 20ής Φεβρουαρίου 2002

για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης

(ΕΕ L 50 της 21.2.2002, σ. 40)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1140/2003 της Επιτροπής της 27ης Ιουνίου 2003	L 160	33	28.6.2003

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 314/2002 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Φεβρουαρίου 2002

για τη θέσπιση των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 2001, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της ζάχαρης [1], και ιδίως το άρθρο 13 παράγραφος 3, το άρθρο 14 παράγραφος 4, το άρθρο 15 παράγραφος 8, το άρθρο 16 παράγραφος 5, το άρθρο 18 παράγραφος 5 και το άρθρο 41 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Οι πρόσφατες τροποποιήσεις της κοινής οργάνωσης αγοράς της ζάχαρης για τις περιόδους εμπορίας 2001/2002 έως 2005/2006, που εισήχθησαν από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, απαιτούν ορισμένες προσαρμογές των μέτρων εφαρμογής σχετικά με το καθεστώς των ποσοστώσεων. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1443/82 της Επιτροπής, της 8ης Ιουνίου 1982, περί θεσπίσεως των λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης [2], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 392/94 [3], στον οποίο έγιναν επανειλημμένα σημαντικές τροποποιήσεις, πρέπει για λόγους σαφήνειας να ανασυνταχθεί.

(2) Η εφαρμογή του καθεστώτος των ποσοστώσεων στον τομέα της ζάχαρης των άρθρων απαιτεί ακριβή καθορισμό της έννοιας «παραγωγή ζάχαρης ή ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης μιας επιχείρησης», καθώς και της έννοιας «εσωτερική κατανάλωση της Κοινότητος». Πρέπει, προς τούτο, να θεωρείται παραγωγή μιας επιχείρησης το σύνολο των ποσοτήτων της λευκής ζάχαρης, της ακατέργαστης ζάχαρης, της ιμβερτοποιημένης ζάχαρης και των σιροπιών ή, ενδεχομένως, της ισογλυκόζης και της ινουλίνης που παρήχθησαν πραγματικά στην εν λόγω επιχείρηση. Πρέπει να περιορισθούν σε ειδικές περιπτώσεις οι δυνατότητες μεταφοράς μέρους της παραγωγής μιας επιχείρησης σε άλλη επιχείρηση, η οποία παρήγαγε την εν λόγω ζάχαρη στο πλαίσιο σύμβασης έργου «φασόν». Απαιτείται αυτές οι περιπτώσεις να καθορισθούν, με την επιφύλαξη περιπτώσεων ανωτέρας βίας, κατά τρόπο ώστε να αποφεύγονται οικονομικές συνέπειες για τον τομέα της ζάχαρης.

(3) Για να καταστεί δυνατή η αρμονική και αποτελεσματική εφαρμογή του καθεστώτος των ποσοστώσεων στην Κοινότητα, πρέπει να καθοριστεί η μέθοδος διαπίστωσης της παραγωγής, τόσο για τα σιρόπια ζαχαρόζης όσο και για την ισογλυκόζη και για το σιρόπι ινουλίνης.

(4) Η παραγωγή ισογλυκόζης ολοκληρώνεται πλήρως μόλις η γλυκόζη ή τα πολυμερή της υποστούν τη διαδικασία την ονομαζόμενη ισομερίωση. Με τον τρόπο αυτό και για να αποφευχθεί κάθε αυθαιρεσία ως προς την επιλογή της στιγμής της διαπίστωσης της παραγωγής, αυτή πρέπει να επέρχεται αμέσως μετά την έξοδο από τη διαδικασία ισομερίωσης και πριν από κάθε ενέργεια διαχωρισμού των συστατικών της γλυκόζης και της φρουκτόζης ή κάθε ενέρ-

[1] ΕΕ L 178 της 30.6.2001, σ. 1.
[2] ΕΕ L 158 της 9.6.1982, σ. 17.
[3] ΕΕ L 53 της 24.2.1994, σ. 7.

▼B

γεια μείξεως. Για να καταστεί ο έλεγχος αυτός όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματικός, πρέπει κάθε παρασκευαστής ισογλυκόζης στην Κοινότητα να υποχρεούται να δηλώνει στις αρμόδιες αρχές του οικείου κράτους μέλους κάθε εγκατάσταση που του χρησιμεύει για την εν λόγω ισομερίωση.

(5) Το παραγόμενο σιρόπι ινουλίνης εμφανίζεται κατά γενικό κανόνα ως έχει μόλις η ινουλίνη ή οι ολιγοφρουκτόζες της υποστούν τη διαδικασία υδρόλυσης και πρώτης εξάτμισης. Με τον τρόπο αυτό η διαπίστωση της παραγωγής πρέπει να γίνεται αμέσως μετά από την έξοδο από την υδρόλυση και από την πρώτη εξάτμιση και πριν από οποιαδήποτε ενέργεια διαχωρισμού των συστατικών της γλυκόζης και φρουκτόζης ή από οποιαδήποτε ενέργεια μείξεως.

(6) Για να μπορούν τα κράτη μέλη να διαπιστώνουν με ορθό και αναμφισβήτητο τρόπο την παραγωγή σιροπιού ινουλίνης, πρέπει να διευκρινιστεί, βάσει ιδίως της κτηθείσας πείρας, ότι η ενέργεια αυτή πρέπει να πραγματοποιείται με αναφορά σε ένα σιρόπι ινουλίνης του οποίου η περιεκτικότητα σε φρουκτόζη είναι 80 % και το ισοδύναμο ζάχαρης/ισογλυκόζης να εκφράζεται με την εφαρμογή ενός συντελεστή 1,9.

(7) Οι συνεισφορές στην παραγωγή, που προβλέπονται από το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1260/2001, δεν μπορούν να υπολογισθούν παρά μόνον μετά το τέλος της περιόδου εμπορίας, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι δεσμεύσεις προς εξαγωγή της ζάχαρης γίνονται κατά μεγάλο μέρος κατά το δεύτερο εξάμηνο της εν λόγω περιόδου και ότι τα στοιχεία που χρησιμεύουν στον καθορισμό των συνεισφορών στην παραγωγή είναι επομένως διαθέσιμα μόνο κατ' αυτή τη στιγμή. Ως εκ τούτου, για να τεθεί σε εφαρμογή το ταχύτερο δυνατό η χρηματοδοτική ευθύνη των παραγωγών, πρέπει να προβλεφθεί η πληρωμή, πολύ πριν από το τέλος της περιόδου εμπορίας, προκαταβολών επί των συνεισφορών που υπολογίζονται βάσει των προβλέψεων. Επειδή το μεγαλύτερο μέρος ισογλυκόζης Β δεν πραγματοποιείται παρά μόνο κατά τους τελευταίους μήνες της περιόδου, ενδείκνυται να εφαρμόζεται μόνον η βασική συνεισφορά στην παραγωγή ως προκαταβολή, όσον αφορά την παραγωγή της ισογλυκόζης που πραγματοποιείται και διαπιστώνεται πριν από την 1η Μαρτίου της σχετικής περιόδου εμπορίας. Ο καθορισμός των ποσών των συνεισφορών καθώς και η είσπραξή τους πρέπει να πραγματοποιηθεί μόνον αφού γίνουν γνωστά τα ακριβέστερα δυνατά στοιχεία, και ιδίως αυτά που αφορούν την κατανάλωση.

(8) Είναι αναγκαίο να προβλεφθούν οι λεπτομέρειες πληρωμής ενός συμπληρώματος τιμής για τα ζαχαρότευτλα, εφόσον οι συνεισφορές στην παραγωγή παραμένουν κατώτερες από το μέγιστο ποσό αυτής, και να προβλεφθεί επιπλέον μια πρόσθετη πληρωμή, λαμβανομένης υπόψη ιδίως της περιόδου μεταξύ της ημερομηνίας πληρωμής των ζαχαροτεύτλων και της ημερομηνίας πληρωμής από τον παραγωγό των συνεισφορών στην παραγωγή.

(9) Πρέπει να καθοριστούν οι αναγκαίες προθεσμίες για τη διαπίστωση της παραγωγής και οι ανακοινώσεις των σχετικών στοιχείων, για να καταστεί δυνατή η χρηστή διαχείριση του καθεστώτος των ποσοστώσεων, και να προβλεφθούν, κατά περίπτωση, τα κατάλληλα μέτρα ελέγχου από τα κράτη μέλη.

(10) Η κατάργηση του καθεστώτος εξίσωσης των δαπανών αποθεματοποίησης στον τομέα της ζάχαρης από την 1η Ιουλίου 2001 διέκοψε τη διαθεσιμότητα των στατιστικών στοιχείων που αφορούν τα αποθέματα και τη διάθεση της ζάχαρης στην Κοινότητα. Λόγω της σημασίας αυτών των

▼B

στατιστικών στοιχείων για τη χρηστή διαχείριση του καθεστώτος των ποσοστώσεων, και ιδίως για τον καθορισμό της μηνιαίας κατανάλωσης ζάχαρης και για την κατάρτιση των ισολογισμών εφοδιασμού, πρέπει να προβλεφθεί ότι οι επιχειρήσεις παραγωγής και τα εργοστάσια ραφιναρίσματος ζάχαρης στην Κοινότητα θα συνεχίσουν να θέτουν στη διάθεση των κρατών μελών τα ετήσια στοιχεία που αφορούν τα αποθέματα και τη διάθεση της ζάχαρης.

(11) Ένα από τα χαρακτηριστικά της κοινής οργάνωσης της αγοράς στον τομέα της ζάχαρης βασίζεται στο γεγονός ότι οι σχέσεις μεταξύ παρασκευαστών ζάχαρης και παραγωγών ζαχαροτεύτλων, ιδιαίτερα για τα θέματα της παράδοσης και της πληρωμής των ζαχαροτεύτλων, ρυθμίζονται εν γένει από διεπαγγελματικές συμφωνίες που καθορίζονται στα πλαίσια που έχουν οριστεί από την κοινοτική νομοθεσία. Αυτές οι διεπαγγελματικές συμφωνίες μπορούν να προβλέψουν τις λεπτομέρειες που λαμβάνουν υπόψη την ιδιαίτερη κατάσταση της περιοχής στην οποία εφαρμόζονται. Δεδομένου ότι πρόκειται για τη δυνατότητα που δόθηκε στους παρασκευαστές να συμμετέχουν και οι τευτλοκαλλιεργητές στην πληρωμή της συμπληρωματικής εισφοράς, πρέπει να προβλεφθεί ότι οι λεπτομέρειες της συμμετοχής αυτής μπορούν να καθοριστούν με διεπαγγελματικές συμφωνίες στα πλαίσια που καθορίζονται από το άρθρο 16 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001.

(12) Οι επιχειρήσεις παραγωγής ισογλυκόζης, κατ' αντίθεση προς τις επιχειρήσεις παραγωγής ζάχαρης που εξαρτώνται από την παραγωγή ζαχαροτεύτλου ή ζαχαροκαλάμου, δεν επιτρέπεται να καταφεύγουν στη διαδικασία μεταφοράς της παραγωγής μιας περιόδου εμπορίας στην επόμενη.

(13) Η παραγωγή ισογλυκόζης έχει μόνιμο χαρακτήρα καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας για να μπορεί να ανταποκρίνεται γρήγορα και χωρίς διακοπές στη διακύμανση της ζήτησης, η οποία φτάνει στο αποκορύφωμά της στο τέλος και στην αρχή της περιόδου εμπορίας. Ωστόσο, η παραγόμενη ισογλυκόζη είναι δύσκολο να αποθηκευθεί σε επαρκείς ποσότητες ώστε να ανταποκρίνεται σε αυτές τις αιχμές της ζήτησης, γιατί η παρατεινόμενη αποθήκευση ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την απαραίτητη αποστείρωση του προϊόντος. Υπό τις συνθήκες αυτές, οι επιχειρήσεις παραγωγής ισογλυκόζης πρέπει να διακόπτουν την παραγωγή τους στο τέλος της περιόδου εμπορίας, επί ποινή να παραγάγουν ισογλυκόζη Γ που δεν μπορεί να διατεθεί στην εσωτερική αγορά της Κοινότητας. Η κατάσταση αυτή, που είναι επιζήμια για τις επιχειρήσεις παραγωγής ισογλυκόζης, απαιτεί να προβλεφθεί ορισμένη ευελιξία, όσον αφορά τη μηνιαία διαπίστωση της παραγωγής ισογλυκόζης, η οποία όμως πρέπει να είναι περιορισμένη, ώστε να μην εισαχθεί, με την αυτόματη χρήση αυτής της ευελιξίας, ένα σύστημα συγκεκαλυμμένης μεταφοράς και, συνακόλουθα, έμμεση αύξηση των ποσοστώσεων παραγωγής των εν λόγω επιχειρήσεων.

(14) Στο πλαίσιο λειτουργίας του καθεστώτος των ποσοστώσεων, μπορούν να σημειωθούν καθυστερήσεις της είσπραξης των ποσών των συνεισφορών στην παραγωγή. Για να διασφαλιστεί η αρμονική και έγκαιρη είσπραξη, πρέπει να καθοριστούν κανόνες που πρέπει να τηρούνται για τον καθορισμό και την είσπραξη των ποσών των συνεισφορών.

(15) Τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής διαχείρισης της ζάχαρης,

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Για το σκοπό των άρθρων 13 έως 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, ως παραγωγή ζάχαρης νοείται η συνολική ποσότητα, εκφραζόμενη σε λευκή ζάχαρη:

α) λευκής ζάχαρης·

β) ακατέργαστης ζάχαρης·

γ) ιμβερτοποιημένης ζάχαρης·

δ) σιροπιών που ανήκουν σε μία από τις ακόλουθες κατηγορίες, ονομαζόμενα στο εξής «σιρόπια»:

— σιροπιών σακχαρόζης ή ιμβερτοποιημένης ζάχαρης, καθαρότητας τουλάχιστον 70 % και παραγόμενων από ζαχαρότευτλα,

— σιροπιών σακχαρόζης ή ιμβερτοποιημένης ζάχαρης, καθαρότητας τουλάχιστον 75 % και παραγόμενων από ζαχαροκάλαμο,

2. Δεν εισέρχονται στον υπολογισμό της ποσότητας που αναφέρεται στην παράγραφο 1:

α) οι ποσότητες λευκής ζάχαρης οι οποίες παράγονται από ακατέργαστη ζάχαρη ή από σιρόπια, τα οποία δεν έχουν παραχθεί στην επιχείρηση που παρασκευάζει αυτή τη λευκή ζάχαρη·

β) οι ποσότητες λευκής ζάχαρης οι οποίες παράγονται από ακατέργαστη ζάχαρη, από σιρόπια, ή από σαρώματα ζάχαρης, τα οποία δεν έχουν παραχθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου εμπορίας, κατά την οποία έχει παρασκευασθεί η λευκή ζάχαρη·

γ) οι ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης που παράγονται από σιρόπια τα οποία δεν έχουν παραχθεί στην επιχείρηση που παρασκευάζει αυτή την ακατέργαστη ζάχαρη·

δ) οι ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης που παράγονται από σιρόπια τα οποία δεν έχουν παραχθεί κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου εμπορίας, κατά την οποία έχει παρασκευασθεί αυτή η ακατέργαστη ζάχαρη·

ε) οι ποσότητες ακατέργαστης ζάχαρης που μεταποιούνται σε λευκή ζάχαρη στην επιχείρηση που την έχει παραγάγει κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου εμπορίας·

στ) οι ποσότητες ιμβερτοποιημένης ζάχαρης και σιροπιών που μεταποιούνται σε αλκοόλη ή ρούμι·

ζ) οι ποσότητες σιροπιών που μεταποιούνται σε ζάχαρη ή σε ιμβερτοποιημένη ζάχαρη κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου εμπορίας στην επιχείρηση που τα έχει παραγάγει·

η) οι ποσότητες σιροπιών για επάλειψη άρτου και εκείνων για μεταποίηση σε «Rinse appelstroop»·

θ) οι ποσότητες ζάχαρης, ιμβερτοποιημένης ζάχαρης και σιροπιών που παράγονται υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή·

ι) οι ποσότητες ιμβερτοποιημένης ζάχαρης που παράγονται από σιρόπια τα οποία δεν έχουν παραχθεί στην επιχείρηση που παρασκευάζει αυτή την ιμβερτοποιημένη ζάχαρη·

ια) οι ποσότητες ιμβερτοποιημένης ζάχαρης που παράγονται από σιρόπια τα οποία δεν έχουν παραχθεί κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου εμπορίας κατά την οποία έχει παρασκευασθεί αυτή η ιμβερτοποιημένη ζάχαρη.

3. Η παραγωγή εκφράζεται σε λευκή ζάχαρη με τον ακόλουθο τρόπο:

α) για τη λευκή ζάχαρη, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη ποιοτικές διαφορές·

▼B

β) για την ακατέργαστη ζάχαρη, σε συνάρτηση με την απόδοσή της, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του παραρτήματος I του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001·

γ) για την ιμβερτοποιημένη ζάχαρη, με την εφαρμογή στην παραγωγή της του συντελεστή 1·

δ) για τα σιρόπια τα οποία πρέπει να θεωρούνται ενδιάμεσα προϊόντα, σε συνάρτηση με την περιεκτικότητά τους σε εξαγώγιμη ζάχαρη, που προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 5·

ε) για τα σιρόπια τα οποία δεν δύνανται να θεωρηθούν ενδιάμεσα προϊόντα, σε συνάρτηση με την περιεκτικότητά τους σε ζάχαρη, εκφρασμένη σε ζαχαρόζη σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2135/95 της Επιτροπής ([1]).

4. Τα σαρώματα ζάχαρης που προέρχονται από προηγούμενη περίοδο εμπορίας εκφράζονται σε λευκή ζάχαρη σε συνάρτηση με την περιεκτικότητά τους σε ζαχαρόζη.

5. Η καθαρότητα των σιροπιών υπολογίζεται με τη διαίρεση της περιεκτικότητας σε συνολικά ζάχαρα διά της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία.

Η περιεκτικότητα σε εξαγώγιμη ζάχαρη υπολογίζεται αφαιρώντας από το ζαχαρικό τίτλο του εν λόγω σιροπιού το προϊόν του πολλαπλασιασμού του συντελεστή 1,70 επί τη διαφορά μεταξύ της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία και του ζαχαρικού τίτλου του εν λόγω σιροπιού. Η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία προσδιορίζεται σύμφωνα με την αραιομετρική μέθοδο.

Ωστόσο, η περιεκτικότητα σε εξαγώγιμη ζάχαρη δύναται να προσδιορισθεί, για το σύνολο της ίδιας περιόδου εμπορίας, σύμφωνα με την πραγματική απόδοση των σιροπιών.

Άρθρο 2

1. Για το σκοπό των άρθρων 13 έως 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, νοείται ως παραγωγή ισογλυκόζης η ποσότητα του προϊόντος που λαμβάνεται από τη γλυκόζη ή από τα πολυμερή της που έχει περιεκτικότητα κατά βάρος σε ξηρά κατάσταση τουλάχιστον 10 % φρουκτόζης, οποιαδήποτε κι αν είναι η περιεκτικότητά του σε φρουκτόζη πέραν αυτού του ορίου, η οποία εκφράζεται σε ξηρά ουσία και διαπιστώνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Η παραγωγή ισογλυκόζης διαπιστώνεται αμέσως μετά την έξοδο από το στάδιο της διαδικασίας ισομερίωσης και πριν από οποιαδήποτε ενέργεια διαχωρισμού των συστατικών της γλυκόζης και της φρουκτόζης ή οποιαδήποτε ενέργεια μείξεως, με φυσική μέτρηση του όγκου του προϊόντος ως έχει και προσδιορισμό της περιεκτικότητας σε ξηρά ουσία σύμφωνα με τη διαθλαστική μέθοδο.

3. Κάθε παρασκευαστής ισογλυκόζης έχει την υποχρέωση να δηλώνει αμέσως κάθε εγκατάσταση που του χρησιμεύει για την ισομερίωση της γλυκόζης ή των πολυμερών της.

Η δήλωση αυτή υποβάλλεται στο κράτος μέλος, στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η εγκατάσταση αυτή. Το κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να απαιτήσει από τον ενδιαφερόμενο κάθε συμπληρωματική πληροφορία για το θέμα αυτό.

Άρθρο 3

1. Για το σκοπό των άρθρων 13 έως 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, νοείται ως παραγωγή σιροπιού ινουλίνης η ποσότητα του προϊόντος που λαμβάνεται μετά από υδρόλυση ινουλίνης ή ολιγοφρουκτουζών που έχουν περιεκτικότητα σε

([1]) ΕΕ L 214 της 8.9.1995, σ. 16.

▼B

φρουκτόζη κατά βάρος σε ξηρά κατάσταση τουλάχιστον 10 % φρουκτόζης υπό ελεύθερη μορφή ή υπό μορφή σακχαρόζης, οποιαδήποτε και αν είναι η περιεκτικότητά της σε φρουκτόζη πέραν του ορίου αυτού, που εκφράζεται σε ξηρά ουσία σε ισοδύναμο-ζάχαρης/ισογλυκόζης και που έχει διαπιστωθεί για κάθε επιχείρηση παραγωγής σιροπιού ινουλίνης σύμφωνα με την παράγραφο 2.

2. Η παραγωγή του σιροπιού ινουλίνης διαπιστώνεται από το σύνολο των ακόλουθων ενεργειών:

α) φυσική μέτρηση του όγκου του προϊόντος ως έχει αμέσως μετά την έξοδο από τον πρώτο εξαερωτή, μετά κάθε υδρόλυση και πριν από οποιαδήποτε ενέργεια διαχωρισμού των συστατικών γλυκόζης και φρουκτόζης ή οποιαδήποτε ενέργεια μείξεως·

β) καθορισμό της περιεκτικότητας σε ξηρή ουσία με τη διαθλασιμετρική μέθοδο και υπολογισμό της περιεκτικότητας σε φρουκτόζη κατά βάρος σε ξηρά κατάσταση, βάσει αντιπροσωπευτικού ημερησίου δειγματολογίου·

γ) μετατροπή της περιεκτικότητας σε φρουκτόζη 80 % κατά βάρος σε ξηρά κατάσταση, με την εφαρμογή στην ποσότητα που καθορίζεται σε ξηρά κατάσταση του συντελεστή που αντιπροσωπεύει τη σχέση μεταξύ της υπολογισμένης περιεκτικότητας σε φρουκτόζη της εν λόγω ποσότητας του σιροπιού και του 80 %·

δ) έκφραση σε ισοδύναμο-ζάχαρης/ισογλυκόζης με την εφαρμογή του συντελεστή 1,9.

▼M1

Άρθρο 4

1. Για κάθε περίοδο εμπορίας, καταρτίζονται κοινοτικό ισοζύγιο εφοδιασμού ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης καθώς και ισοζύγιο εφοδιασμού ζάχαρης ανά κράτος μέλος. Τα ισοζύγια αυτά ενοποιούνται στο τέλος της επομένης περιόδου εμπορίας.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν και ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από την 1η Μαρτίου, την προσωρινή παραγωγή ζάχαρης και σιροπιού ινουλίνης της τρέχουσας περιόδου για κάθε επιχείρηση που βρίσκεται στο έδαφός τους. Η παραγωγή ζάχαρης κατανέμεται ανά μήνα.

Ωστόσο, για τα γαλλικά διαμερίσματα της Γουαδελούπης και της Μαρτινίκας καθώς και για την Ισπανία όσον αφορά τη ζάχαρη που παράγεται από ζαχαροκάλαμο, η προσωρινή παραγωγή καθορίζεται και ανακοινώνεται πριν από 1η Ιουλίου κάθε έτους.

3. Πριν από την 1η Ιουνίου, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις εκτάσεις και παραγωγές αφενός τεύτλων που προορίζονται για την παραγωγή, αντίστοιχα, ζάχαρης, αλκοόλης ή άλλων προϊόντων και αφετέρου κιχωρίων προοριζόμενων για την παραγωγή σιροπιού ινουλίνης, της τρέχουσας περιόδου και, βάσει προβλέψεων, της επομένης περιόδου.

4. Τα κράτη μέλη καθορίζουν και ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από τις 5 Σεπτεμβρίου τις οριστικές παραγωγές Α, Β και Γ αντιστοίχως, ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης της προηγούμενης περιόδου, για κάθε επιχείρηση που βρίσκεται στο έδαφός τους. Η συνολική παραγωγή ζάχαρης κατανέμεται ανά μήνα.

5. Όταν, παραστεί ανάγκη να τροποποιηθεί η οριστική παραγωγή ζάχαρης με βάση τις ανακοινωθείσες πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 4, η διαφορά που προκύπτει λαμβάνεται υπόψη κατά τον καθορισμό της οριστικής παραγωγής της περιόδου εμπορίας κατά τη διάρκεια της οποίας διαπιστώθηκε η διαφορά αυτή.

▼**M1**

6. Πριν την 1η Μαρτίου κάθε έτους, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή την κατανομή ανά επιχείρηση των χορηγήσεων ποσοστώσεως Α και Β ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης, για την τρέχουσα περίοδο.

Άρθρο 4α

1. Κάθε επιχείρηση παραγωγής ισογλυκόζης ανακοινώνει στο κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πραγματοποιήθηκε η παραγωγή της, πριν από τις 15 κάθε μήνα, τις ποσότητες, εκφρασμένες σε ξηρά ουσία, που έχουν πραγματικά παραχθεί κατά τη διάρκεια του προηγουμένου μήνα.

Για κάθε μήνα και πριν από το τέλος του δεύτερου μήνα που ακολουθεί, τα κράτη μέλη καθορίζουν και ανακοινώνουν στην Επιτροπή την παραγωγή ισογλυκόζης, κάθε οικείας επιχείρησης.

Οι ποσότητες που έχουν παραχθεί υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή ανακοινώνονται ξεχωριστά. Οι ποσότητες ισογλυκόζης που παρήχθησαν υπό το καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή δεν λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της παραγωγής που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο.

2. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 1 πρώτο και δεύτερο εδάφιο, οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους δύνανται να αποφασίζουν, για κάποια επιχείρηση παραγωγής ισογλυκόζης και μετά από προηγούμενη έγγραφη αίτηση της επιχείρησης δεόντως αιτιολογημένης:

α) είτε να συνυπολογίζουν την παραγωγή των μηνών Μαΐου και Ιουνίου της προηγουμένης περιόδου εμπορίας προς καταλογισμό στην τρέχουσα περίοδο εμπορίας·

β) είτε να συνυπολογίζουν όλη την παραγωγή ή τμήμα της παραγωγής του μηνός Ιουνίου μιας περιόδου με εκείνη του μηνός Ιουλίου της επόμενης περιόδου εμπορίας προς καταλογισμό στην τελευταία.

Στην περίπτωση που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο β), στην αίτηση συνυπολογισμού πρέπει να αναφέρεται τουλάχιστον την ποσότητα παραγωγής του μηνός Ιουνίου προς συνυπολογισμό με την παραγωγή του μηνός Ιουλίου. Αυτή η ποσότητα δεν είναι δυνατόν να υπερβαίνει το 7 % του αθροίσματος των ποσοστώσεων Α και Β της εν λόγω επιχείρησης που εφαρμόζονται στην περίοδο εμπορίας κατά την οποία υποβάλλεται η αίτηση συνυπολογισμού. Η ποσότητα που προκύπτει με το συνυπολογισμό αυτό θεωρείται η πρώτη παραγωγή της επιχείρησης στο πλαίσιο της ποσόστωσης.

Κατά την απόφασή του, το κράτος μέλος λαμβάνει υπόψη την κατάσταση της παραγωγής της επιχείρησης και της ζήτησης στην αγορά, κυρίως όσον αφορά ποσοστώσεις και συνεισφορές στην παραγωγή. Για δεδομένη περίοδο εμπορίας η επιχείρηση μπορεί να επωφεληθεί ενός μόνο από τους δύο συνυπολογισμούς που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο.

3. Μετά από συμφωνία του κράτους μέλους, η συγκεκριμένη επιχείρηση παραγωγής ισογλυκόζης ανακοινώνει σε αυτό, πριν από τις 15 του επόμενου Ιουλίου στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και πριν από τις 15 του επόμενου Αυγούστου στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), τις ποσότητες, εκφρασμένες σε ξηρά ύλη, που έχουν πραγματικά παραχθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου των εν λόγω δύο μηνών, λαμβανόμενης υπόψη, ενδεχομένως, της ποσότητας προς συνυπολογισμό που αναφέρεται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο.

4. Το κράτος μέλος καθορίζει και ανακοινώνει στην Επιτροπή, πριν από τις 15 Οκτωβρίου, τη συνυπολογισμένη παραγωγή ισογλυκόζης της οικείας επιχείρησης κατά τη διάρκεια των εν λόγω δύο μηνών προς καταλογισμό στην παραγωγή της οικείας περιόδου εμπορίας, σύμφωνα με την παράγραφο 2, πρώτο εδάφιο στοιχείο α) ή β), αντιστοίχως.

▼M1

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και δεύτερο εδάφιο, δεν εφαρμόζονται στην τελευταία περίοδο εμπορίας που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001.

*Άρθρο 4*β

1. Κάθε επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί ποσόστωση παραγωγής ζάχαρης και κάθε βιομηχανία ραφιναρίσματος, κατά την έννοια του άρθρου 7 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, ανακοινώνει, πριν τις 20 κάθε μηνός, στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους στο οποίο έγινε η παραγωγή ή το ραφινάρισμα το σύνολο, εκφρασμένο σε λευκή ζάχαρη, των ποσοτήτων ζάχαρης και σιροπιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ) του παρόντος κανονισμού:

— τις οποίες κατέχει ή που αποτελούν αντικείμενο πιστοποιητικού αποθήκης και

— των αποθηκευμένων σε ελεύθερη κυκλοφορία στο έδαφος της Κοινότητας στο τέλος του προηγουμένου μηνός.

Οι ποσότητες αυτές κατανέμονται ανά κράτος μέλος αποθεματοποίησης σε:

— ζάχαρη που έχει παραχθεί από την εν λόγω επιχείρηση με ποσοστώσεις Α και Β,

— ζάχαρη που μεταφέρθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001,

— ζάχαρη Γ και

— άλλες ζάχαρες.

2. Ο οργανισμός που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μπορεί να απαιτήσει από τις οικείες επιχειρήσεις την ανακοίνωση συμπληρωματικών στοιχείων που θα αφορούν κυρίως, για λόγους διοικητικών και φυσικών ελέγχων, τους ακριβείς τόπους αποθεματοποίησης καθώς και τις αγορές και τις πωλήσεις ζάχαρης.

Στην περίπτωση αποθεματοποίησης σε κράτη μέλη διαφορετικά από αυτό το οποίο πραγματοποιεί την ανακοίνωση στην Επιτροπή, το τελευταίο ενημερώνει τα υπόψη κράτη μέλη, πριν το τέλος του επόμενου μηνός, για τις αποθεματοποιημένες ποσότητες και τους τόπους αποθεματοποίησης στο έδαφος τους.

Πριν από το τέλος του δεύτερου μηνός που έπεται του εν λόγω μηνός, κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή τη συνολική ποσότητα ζάχαρης που είναι αποθεματοποιημένη στο τέλος κάθε μηνός από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, με κατανομή ανά τύπο ζάχαρης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 δεύτερο εδάφιο.

Πάντως, η ανακοίνωση που αφορά τα αποθέματα στις 30 Ιουνίου κατανέμει κάθε τύπο αποθεματοποιημένης ζάχαρης, ανά κράτος μέλος όπου έλαβε χώρα η αποθεματοποίηση. Όταν δεν έχει καθορισθεί ο τύπος της ζάχαρης που έχει αποθεματοποιηθεί εκτός του κράτους μέλους παραγωγής, τότε η ζάχαρη αυτή καταλογίζεται ως ζάχαρη των ποσοστώσεων Α και Β.

Πριν τις 31 Αυγούστου 2003, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν τα αποθέματα ζάχαρης που διαπιστώθηκαν στις 30 Ιουνίου 2002 και στις 30 Ιουνίου 2003, κατανεμημένα ανά κράτος μέλος αποθεματοποίησης και τύπο ζάχαρης, σύμφωνα με την παράγραφο 1.

3. Κάθε επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί ποσόστωση παραγωγής ισογλυκόζης ή σιροπιού ινουλίνης ανακοινώνει, πριν από την 1η Αυγούστου, στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους στο οποίο έγινε η παραγωγή, τις ποσότητες, εκφρασμένες σε λευκή ζάχαρη, ισογλυκόζης ή, αντιστοίχως, σιροπιού ινουλίνης, που κατέχει και έχει αποθεματοποιήσει σε ελεύθερη

▼M1

κυκλοφορία στο έδαφος της Κοινότητας στο τέλος της προηγουμένης περιόδου, κατανεμημένες σε:

— ισογλυκόζη ή σιρόπι ινουλίνης που παρήχθησαν από την εν λόγω επιχείρηση με ποσοστώσεις Α και Β,

— ισογλυκόζη Γ ή σιρόπι ινουλίνης Γ και

— άλλες.

Κάθε κράτος μέλος ανακοινώνει στην Επιτροπή, πριν από την 1η Σεπτεμβρίου, τις ποσότητες ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης που έχει αποθεματοποιήσει στο τέλος της προηγουμένης περιόδου, κατανεμημένες σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 4γ

1. Οι επιχειρήσεις παραγωγής ζάχαρης Γ ανακοινώνουν στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο έχει παραχθεί η ζάχαρη αυτή, πριν από το τέλος κάθε μηνός, τις ποσότητες ζάχαρης Γ που εξήχθη κατά τον προηγούμενο μήνα. Οι ποσότητες κατανέμονται ανά κράτος μέλος στο οποίο έγινε η εξαγωγή.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από το τέλος του δεύτερου επόμενου μηνός, τη μηνιαία ποσότητα ζάχαρης Γ που εξήχθη από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, κατανεμημένη σύμφωνα με το εν λόγω εδάφιο.

Με βάση τις αποδείξεις εξαγωγής που αναφέρονται στο άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2670/81 της Επιτροπής [1], τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από τις 15 Μαΐου, την ποσότητα ζάχαρης Γ που εξήχθη κάθε μήνα της προηγούμενης περιόδου από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, κατανεμημένη σύμφωνα με το εν λόγω εδάφιο.

2. Οι επιχειρήσεις που έχουν παράγει ζάχαρη Γ κατά τη διάρκεια της μιας τουλάχιστον από τις δύο περιόδους 2001/2002 και 2002/2003 ανακοινώνουν, πριν από την 1η Αυγούστου 2003, στις αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους στο οποίο παρήχθη η ζάχαρη αυτή, τις ποσότητες ζάχαρης Γ που εξήχθη κατά την περίοδο 2002/2003, κατανεμημένες κατά κράτος μέλος στο οποίο έγινε η εξαγωγή.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από την 5η Σεπτεμβρίου 2003, τις ποσότητες ζάχαρης Γ που εξήχθη από τις επιχειρήσεις που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, κατά τη διάρκεια της περιόδου 2002/2003, κατανεμημένες σύμφωνα με το εν λόγω εδάφιο.

▼B

Άρθρο 5

1. Βάσει των άρθρων 13 έως 18 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 και με την επιφύλαξη των παραγράφων 2 έως 5 του παρόντος άρθρου, νοείται ως παραγωγή ζάχαρης ή ισογλυκόζης μιας επιχείρησης, η ποσότητα ζάχαρης ή η ποσότητα ισογλυκόζης που πραγματικά παράγεται από αυτή την επιχείρηση.

2. Η συνολική παραγωγή ζάχαρης μιας επιχείρησης για μια περίοδο εμπορίας είναι η παραγωγή που αναφέρεται στην παράγραφο 1, επαυξημένη κατά την ποσότητα της ζάχαρης η οποία έχει μεταφερθεί σε αυτή την περίοδο και μειωμένη κατά την ποσότητα της ζάχαρης η οποία έχει μεταφερθεί στην επόμενη περίοδο.

3. Η ποσότητα ζάχαρης που παράγεται στο πλαίσιο σύμβασης έργου «φασόν» από μια επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης, καλούμενη στο εξής «μεταποιητής», για λογαριασμό μιας άλλης επιχείρησης παραγωγής ζάχαρης, καλούμενης στο εξής «εντολέας», θεωρείται παραγωγή του εντολέα, με αίτηση που

[1] ΕΕ L 262 της 16.9.1981, σ. 14.

▼B

υποβάλλεται εγγράφως, δεόντως υπογεγραμμένη από τους δύο εν λόγω βιομηχάνους και απευθυνόμενη στο κράτος μέλος που αφορά, εφόσον πληρούται μία από τις κάτωθι προϋποθέσεις:

α) η συνολική παραγωγή ζάχαρης του μεταποιητή είναι κατώτερη από την ποσόστωσή του Α·

β) η συνολική παραγωγή ζάχαρης του μεταποιητή είναι ανώτερη από την ποσόστωσή του Α, αλλά κατώτερη από το άθροισμα της ποσόστωσής του Α και της ποσόστωσής του Β, υπό την προϋπόθεση ότι η συνολική παραγωγή ζάχαρης του εντολέα είναι ανώτερη από την ποσόστωση Α αυτού του τελευταίου·

γ) η συνολική παραγωγή ζάχαρης του μεταποιητή και του εντολέα είναι ανώτερη από το άθροισμα των αντίστοιχων ποσοστώσεών τους Α και Β.

4. Αν το εργοστάσιο του εντολέα και εκείνο του μεταποιητή βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη, η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 πρέπει να απευθύνεται στα δύο κράτη μέλη τα οποία αφορά. Στην περίπτωση αυτή, τα εν λόγω κράτη μέλη συμφωνούν σχετικά με την απάντηση που θα αποστείλουν και λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προς επιβεβαίωση της τήρησης των όρων που προβλέπονται στην παράγραφο 3.

5. Η ποσότητα της παραγόμενης ζάχαρης από ένα μεταποιητή δύναται να θεωρείται, σύμφωνα με την προβλεπομένη στο άρθρο 42 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 διαδικασία, παραγωγή του εντολέα, όταν, σε περίπτωση ανωτέρας βίας, καθίσταται αναγκαία η μεταποίηση τεύτλων, ζαχαροκάλαμων ή μελάσας σε ζάχαρη, σε άλλη επιχείρηση από εκείνη του εντολέα.

Άρθρο 6

1. Πριν από την 1η Απριλίου πραγματοποιείται, για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας:

α) εκτίμηση της βασικής συνεισφοράς στην παραγωγή και της συνεισφοράς Β για τη ζάχαρη, σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001·

β) καθορισμός, σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 42 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, των κατά μονάδα ποσών, που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 7 του παρόντος κανονισμού, τα οποία πρέπει να καταβάλει ο παρασκευαστής ζάχαρης, ο παρασκευαστής ισογλυκόζης και ο παρασκευαστής σιροπιού ινουλίνης ως προκαταβολή της συνεισφοράς.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προκαταβολές συνεισφοράς που πρέπει να καταβληθούν για την εν λόγω περίοδο εμπορίας, από κάθε επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης, από κάθε επιχείρηση παραγωγής ισογλυκόζης και από κάθε επιχείρηση παραγωγής σιροπιού ινουλίνης, πριν από τις 15 Απριλίου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας.

Για τα γαλλικά διαμερίσματα της Γουαδελούπης και της Μαρτινίκας καθώς και για την Ισπανία όσον αφορά τη ζάχαρη που παρασκευάζεται από ζαχαροκάλαμο, οι εν λόγω προκαταβολές καθορίζονται πριν από τις 15 Αυγούστου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας.

Όσον αφορά τη ζάχαρη και το σιρόπι ινουλίνης, η προκαταβολή που πρέπει να καταβληθεί υπολογίζεται:

α) με τον πολλαπλασιασμό της προσωρινής παραγωγής ζάχαρης Α και σιροπιού ινουλίνης Α και ζάχαρης Β και σιροπιού ινουλίνης Β, που ορίζεται κατά το άρθρο 4 παράγραφος 1, με το κατά μονάδα ποσό που καθορίζεται για την προκαταβολή επί της συνεισφοράς στη βασική παραγωγή·

β) με τον πολλαπλασιασμό της προσωρινής παραγωγής ζάχαρης Β και σιροπιού ινουλίνης Β, που ορίζεται κατά το άρθρο 4

▼B

παράγραφος 1, με το κατά μονάδα ποσό που καθορίζεται για την προκαταβολή επί της συνεισφοράς Β.

Όσον αφορά την ισογλυκόζη, η προκαταβολή που πρέπει να καταβληθεί υπολογίζεται με τον πολλαπλασιασμό της παραγωγής που πραγματοποιήθηκε από την 1η Ιουλίου μέχρι το τέλος του επομένου Φεβρουαρίου για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας, με το κατά μονάδα ποσό που καθορίζεται για την προκαταβολή επί της βασικής συνεισφοράς στην παραγωγή για την ισογλυκόζη.

3. Τα κράτη μέλη εισπράττουν τις προκαταβολές αυτές πριν από την 1η Ιουνίου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας.

Για τα γαλλικά διαμερίσματα της Γουαδελούπης και της Μαρτινίκας καθώς και για την Ισπανία, όσον αφορά τη ζάχαρη που παρασκευάζεται από ζαχαροκάλαμο, οι εν λόγω προκαταβολές εισπράττονται πριν από την 1η Σεπτεμβρίου της τρέχουσας περιόδου εμπορίας.

▼M1

4. Η ποσότητα που διατέθηκε για την κατανάλωση στο εσωτερικό της Κοινότητας που θα διαπιστωθεί σε εφαρμογή του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο β) και του άρθρου 15 παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 καθορίζεται με βάση το άθροισμα των ποσοτήτων, εκφρασμένων σε λευκή ζάχαρη, των ζαχάρων και των σιροπιών που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως δ) του παρόντος κανονισμού, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης:

α) που είναι αποθεματοποιημένες στην αρχή της περιόδου·

β) που έχουν παραχθεί με τις ποσοστώσεις Α και Β·

γ) που έχουν εισαχθεί σε φυσική κατάσταση·

δ) που περιέχονται στα εισαχθέντα μεταποιημένα προϊόντα.

Από το άθροισμα που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο αφαιρούνται οι ποσότητες, εκφρασμένες σε λευκή ζάχαρη, ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης:

α) που εξήχθησαν σε φυσική κατάσταση·

β) που περιέχονται στα εξαχθέντα μεταποιημένα προϊόντα·

γ) που είναι αποθεματοποιημένες στο τέλος της περιόδου εμπορίας·

δ) που έχουν αποτελέσει αντικείμενο τίτλου επιστροφών στην παραγωγή αναφερόμενων στο άρθρο 7 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001.

Οι ποσότητες που αναφέρονται στα στοιχεία γ) και δ) και δεύτερο εδάφιο στοιχεία α) και β) λαμβάνονται από τις βάσεις δεδομένων Eurostat και, σε περίπτωση που δεν υπάρχουν πλήρη στοιχεία για κάποια περίοδο εμπορίας, αφορούν τους τελευταίους δώδεκα μήνες που είναι διαθέσιμοι. Οι ποσότητες υπό καθεστώς τελειοποίησης προς επανεξαγωγή δεν λαμβάνονται υπόψη.

Το πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) και το δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) λαμβάνουν υπόψη τις ποσότητες τις προοριζόμενες για τις Κανάριους Νήσους, τη Μαδέρα και τις Αζόρες, που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2670/81.

Οι ποσότητες ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης που περιέχονται στα προϊόντα που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχείο δ) και στο δεύτερο εδάφιο στοιχείο β) καθορίζονται με βάση τις διαπιστωθείσες μέσες περιεκτικότητες σε ζάχαρη για τα σχετικά προϊόντα, και τα δεδομένα Eurostat.

Από τις ποσότητες που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο στοιχείο α) αποκλείονται η ζάχαρη Γ, η ισογλυκόζη Γ και το σιρόπι ινουλίνης Γ καθώς και η επισιτιστική βοήθεια.

▼B

5. Θεωρούνται, κατά την έννοια του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, αναλήψεις υπο-

▼B

χρεώσεων κατά την εξαγωγή για την τρέχουσα περίοδο εμπορίας:

α) όλες οι ποσότητες ζάχαρης που εξάγονται σε φυσική κατάσταση με επιστροφές ή εισφορές κατά την εξαγωγή που καθορίζονται με διαγωνισμούς που προκηρύσσονται κατά την εν λόγω περίοδο εμπορίας·

β) όλες οι ποσότητες ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης που εξάγονται σε φυσική κατάσταση με επιστροφές ή εισφορές κατά την εξαγωγή, που καθορίζονται περιοδικώς βάσει των πιστοποιητικών εξαγωγής που εκδίδονται κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου εμπορίας·

γ) όλες οι προβλεπόμενες εξαγωγές ζάχαρης, ισογλυκόζης και σιροπιού ινουλίνης υπό μορφή μεταποιημένων προϊόντων με επιστροφές ή εισφορές κατά την εξαγωγή, που καθορίζονται προς το σκοπό αυτό κατά τη διάρκεια της εν λόγω περιόδου — οι εν λόγω ποσότητες κατανέμονται εξίσου εφ' όλης της περιόδου εμπορίας.

Για τον υπολογισμό της μέσης προβλέψιμης απώλειας που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, λαμβάνονται επίσης υπόψη οι επιστροφές στην παραγωγή για τις ποσότητες βασικών προϊόντων εκφραζόμενων σε λευκή ζάχαρη για τις οποίες έχουν εκδοθεί στη διάρκεια της εν λόγω περιόδου εμπορίας τίτλοι επιστροφής στην παραγωγή, που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 7

1. Όταν για τη ζάχαρη ή το σιρόπι ινουλίνης, ο κατ' εκτίμηση υπολογισμός της εισφοράς στην παραγωγή βάσης οδηγεί σε ποσό ίσο ή ανώτερο από το 60 % του ανώτατου ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, το κατά μονάδα ποσό της προκαταβολής είναι ίσο με το 50 % του εν λόγω ανώτατου ποσού.

Όταν ο κατ' εκτίμηση υπολογισμός οδηγεί σε ποσό κατώτερο από το 60 % του εν λόγω ανώτατου ποσού, το κατά μονάδα ποσό της προκαταβολής είναι ίσο με το 80 % του ποσού της εκτίμησης.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται για τον καθορισμό του κατά μονάδα ποσού της προκαταβολής επί της συνεισφοράς Β για τη ζάχαρη και για το σιρόπι ινουλίνης, λαμβανομένου υπόψη του ανώτατου ποσού που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφοι 4 και 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001.

3. Το κατά μονάδα ποσό της προκαταβολής επί της συνεισφοράς στην παραγωγή βάσης, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για την ισογλυκόζη είναι ίσο με το 40 % του κατά μονάδα ποσού της βασικής συνεισφοράς στην παραγωγή που εκτιμάται για τη ζάχαρη σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α) του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 8

1. Καθορίζονται για τη ζάχαρη, την ισογλυκόζη και το σιρόπι ινουλίνης, πριν από τις 15 Οκτωβρίου, για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας:

α) τα ποσά της συνεισφοράς στη βασική παραγωγή και της εισφοράς Β·

β) κατά περίπτωση, ο συντελεστής που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001.

2. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε καταμέτρηση για την πληρωμή των υπολοίπων των συνεισφορών, για κάθε επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης, για κάθε επιχείρηση παραγωγής ισογλυκόζης και για κάθε επιχείρηση παραγωγής σιροπιού ινουλίνης, πριν από την 1η Νοεμβρίου για την προηγούμενη περίοδο εμπο-

▼B

ρίας, λαμβάνοντας υπόψη τις προκαταβολές που εισπράχθηκαν δυνάμει του άρθρου 6.

Τα υπόλοιπα, που οφείλει η επιχείρηση ή το κράτος μέλος που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, καταβάλλονται πριν από τις 15 Δεκεμβρίου που έπεται της προθεσμίας καθορισμού τους.

3. Εάν καθοριστεί συντελεστής δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001, τα κράτη μέλη προσδιορίζουν σύμφωνα με την εν λόγω παράγραφο 2, για κάθε επιχείρηση παραγωγής ζάχαρης, για κάθε επιχείρηση παραγωγής ισογλυκόζης και για κάθε επιχείρηση παραγωγής σιροπιού ινουλίνης, πριν από την 1η Νοεμβρίου για την προηγούμενη περίοδο εμπορίας, τη συμπληρωματική συνεισφορά που πρέπει να καταβάλουν οι εν λόγω παρασκευαστές. Η εισφορά αυτή εισπράττεται συγχρόνως με το υπόλοιπο των εισφορών στην παραγωγή για την εν λόγω περίοδο.

4. Όταν το ποσό των εισφορών που οφείλονται από μια επιχείρηση παραγωγής δεν έχει καθοριστεί ορθά, το ορθό ποσό που πρέπει να πληρωθεί ή το υπόλοιπο που οφείλεται από την εν λόγω επιχείρηση παραγωγής πρέπει να καθοριστούν εντός προθεσμίας τριάντα ημερών που υπολογίζεται από την ημερομηνία κατά την οποία το κράτος μέλος αντελήφθηκε αυτή την κατάσταση και είναι σε θέση να υπολογίσει το νομίμως οφειλόμενο ποσό.

Τα κράτη μέλη εισπράττουν τα ποσά που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο εντός προθεσμίας τριάντα ημερών που υπολογίζονται από την ημερομηνία του καθορισμού των εν λόγω ποσών.

Άρθρο 9

1. Τα ποσά που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 καθορίζονται συγχρόνως με τα ποσά των συνεισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 του παρόντος κανονισμού και σύμφωνα με την ίδια διαδικασία.

2. Αν ο παρασκευαστής ζάχαρης έχει πληρώσει στον πωλητή τεύτλων χαμηλότερη τιμή από τη βασική τιμή για τα τεύτλα, ο παρασκευαστής υποχρεούται να δεχθεί να συμμετάσχει ο πωλητής τεύτλων, σε βαθμό ίσο με τη διαφορά, στο όφελος της αύξησης της τιμής της ζάχαρης σε σχέση με την τιμή παρέμβασης.

Για τον καθορισμό του ποσού που αντιστοιχεί στη συμμετοχή αυτή, ο παρασκευαστής ζάχαρης λαμβάνει υπόψη:

α) τις περιόδους που περιλαμβάνονται μεταξύ των ημερομηνιών της πληρωμής των τεύτλων και των ημερομηνιών των πληρωμών που προβλέπονται για τις προκαταβολές και τα υπόλοιπα τα σχετικά με τις εισφορές στην παραγωγή και τη συμπληρωματική εισφορά·

β) το επιτόκιο των κύριων πράξεων αναχρηματοδότησης που εφαρμόζεται από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις περιόδους που αναφέρονται στο στοιχείο α)· για ένα κράτος μέλος που δεν συμμετέχει στο τρίτο στάδιο της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, το επιτόκιο αναφοράς είναι το βασικό ισοδύναμο επιτόκιο που καθορίζεται από την κεντρική του τράπεζα·

γ) το ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 18 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001·

δ) την απόδοση των εν λόγω τεύτλων, με την επιφύλαξη του άρθρου 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001.

3. Ο παρασκευαστής ζάχαρης καταβάλλει στον πωλητή τεύτλων τα ποσά που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και το ποσό που αντιστοιχεί στη συμμετοχή που αναφέρεται στην παράγραφο 2 εντός των τεσσάρων εβδομάδων που έπονται της

▼B

ημερομηνίας καθορισμού των συνεισφορών που αναφέρονται στο άρθρο 8 παράγραφος 1.

4. Μια διεπαγγελματική συμφωνία δύναται να παρεκκλίνει από τις παραγράφους 2 και 3.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα για την καθιέρωση των ελέγχων που είναι αναγκαίοι για τη διαπίστωση της παραγωγής των προϊόντων που αναφέρονται στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 11

Η επιστροφή που αναφέρεται στο άρθρο 16 παράγραφος 3 δεύτερο και τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1260/2001 δύναται, με την επιφύλαξη των εν λόγω διατάξεων, να εφαρμοστεί σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται με διεπαγγελματική συμφωνία.

Άρθρο 12

Καταργείται ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1443/82.

Άρθρο 13

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.